

ချစ်ခြင်းဒဏ္ဍာရီ

အပ်နှံ(oasis)

"ချစ်ခြင်း ဒဏ္ဍာရီ"

အဝေးဆီမှ ပျံ့လွင့်လာသော သာယာနာပျော်ဖွယ် တေးသံတစ်ခု။
သေချာ နားစိုက် ထောင်ကြည့်မည် ဆိုပါက ထိုတေးသံမှာ ဆွတ်ပျံ့
လွမ်းမောဖွယ်ရာ စောင်းသံ တစ်ခုပင်။ ဒီအသံ ဟုတ်တယ် ဒီစောင်းသံ
ဟာဖြင့် နှောင်းနဲ့ ရင်းနှီးပြီးသား တေးသံတစ်ခု။

စောင်းသံ ထွက်ပေါ်လာရာ နေရာသို့ ကြည့်မည်ဆိုပါက ချောမော ခ
န့်ညားသည့် လုလင်ပျိုတစ်ဦးမှာ စောင်းကောက် တစ်ခုကို တီးခတ်ကာ
လွမ်းမောဖွယ် သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ဆိုငြိုးလျက် ရှိနေသည် ကို တွေ့ရမည်
ပင်။ ထိုလုလင်ပျို၏ ရုပ်သွင်နှင့် စောင်းတီးခတ်ကာ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို
ဆိုငြိုးလျက် ရှိနေပုံက နှောင်း၏ စိတ်အာရုံကို ဖမ်းညှို့ထားနိုင်စွမ်း ရှိလွ
န်းလှပေသည် ။

ထိုစောင်းလုလင်လေးကို တမေ့တမော ငေးကြည့် နေမိတုန်းမှာ ပဲ
ထိုလုလင်လေး၏ လည်ပင်းတစ်ဝိုက်မှာ စိမ့်ထွက်လာသည့် နီစွေးစွေး
အရာတစ်ခုကို နှောင်း မြင်လိုက်ရသည် ။

"ဟင် အဲဒါ ဘာတွေပါလိမ့်"

နှောင်း သေချာစူးစိုက်၍ ကြည့်နေမိတုန်းမှာ ပဲ ထိုနီစွေးစွေး
အရာများက တဖြည်းဖြည်း ပိုများ လာကာ စောင်းလုလင်၏ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်လုံး ထိုအနီရောင် အရည်များ ဖြင့် စိုရွှဲသွားလေတော့သည် ။

"ဟင် သွေး သွေးတွေပါလား အား ... အား"

အိပ်ပျော်နေရာမှ ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုးလာမိတော့ နှောင်း တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးစေးများ ဖြင့် စိုရွှဲလျက်။ တုန်လှုပ် ချောက်ချားနေသော စိတ်အစဉ် ကို ငြိမ်သက်သွားစေရန် ခုတင်ဘေးမှ ရေဘူးအားဆွဲယူ၍ ရေတစ်ခွက် ငဲ့ကာ မော့သောက်လိုက်သည် ။ သို့ပေမဲ့ အေးမြလှသောရေ၏ အထိအ တွေ့ကလည်း နှောင်း၏ ရင်ခုန်သံတွေကို အလုံးစုံ ငြိမ်သက်ခြင်းငှာ မစွမ်းဆောင်နိုင်ပါချေ။

'အိပ်မက်' ဟုတ်တယ် ဒီအိပ်မက်။ နှောင်း သိတတ်တဲ့ အရွယ်ကတည်းက ဒီအိပ်မက်ကို ခဏတိုင်း မက်တတ်သည် ။ အိပ်မက်က နိုးလာရတိုင်းမှာ လည်း နှောင်းရင်တွေ အဆမတန် နာကျင်လျက် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လွမ်းမောမိသလိုလို ဝမ်းနည်းမိ သလိုလိုပင် ခံစားရတတ်စမြဲ။ ဒါ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ။ အိပ်မက်ထဲက စောင်းလှလင်လေးကရော ဘယ်သူများ လဲ။ နှောင်းနဲ့ ဘယ်လို ပတ်သက်နေလို့ သူ့ကို ခဏတိုင်း နှောင်း အိပ်မက် မက်နေရတာပါလိမ့်။ အဖြေရှာမရသော မေးခွန်းတချို့ဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်မေးကြည့်မိ တော့လည်း အဖြေက ရှာမတွေ့။

ခေါင်းကို ခါယမ်းမိရင်း သက်ပြင်းမောကို ချလျက် ရှင်နှောင်းငယ် တစ်ယောက် ပြန်လည် အိပ်ပျော်နိုင်စေဖို့ အတွက် မျက်စိအစုံကို ခပ်တင်းတင်းပင် ပိတ်လိုက် မိလေတော့သည် ။ သို့ပေမဲ့ သူမ၏ အတွေး အာရုံထဲမှာ တော့ စောင်းလှလင်လေး၏ ပုံရိပ်တို့ မှာ တဝဲလည်လည်ဖြင့် ထင်ဟပ်လျက်ပင်သာ။

"xx မောင်ပြောပြမယ် နားထောင်ပါလား အချစ်ရယ် xxxx ဟို ရှေးအခါဝယ် xxx စောင်းသမားငယ်ငယ် စောင်းသံရယ်ညင်း ဘုရား

အိုဒီနံဘေးဆို လပြည့်ညဆို သူလာကာကွယ် x x x ချစ်သူကို တွေ့စေဖို့ အရေး မျှော်ငေးတဲ့ အချစ် ပုံပြင်ပါကွယ် x x x x x မောင့်ဘဝရယ်ကွယ် ဒီလိုပါပဲကွယ် x x x"

အိမ်ရှေ့အိမ်ဆီက ပျံလွင့်လာတဲ့ သီချင်းသံကို နားထောင်မိရင်း နှောင်းရဲ့ အတွေးအာရုံမှာ လည်း စောင်းလှလင်လေး၏ သီချင်းသံနှင့် ပုံရိပ်တို့က ပြန်လည် ထင်ဟပ်လာရသည်။ ။

ဟိုးအရင် နှောင်း သိတတ်စကတည်းက ဒီအိပ်မက်ကို မကြာခဏ ဆိုသလို မက်တတ်ပေမဲ့ အမြဲတမ်း မက်နေတာမျိုးတော့ မဟုတ်ပေ။ ဒါပေမဲ့ နှောင်းအသက် 23နှစ်ပြည့်ပြီး နောက်ပိုင်း ကတည်းက အိပ်မက်မက်တဲ့ ညတွေရက်စိပ် လာလိုက်တာ အခုဆို ညတိုင်း နီးပါးလောက် ဒီအိပ်မက်ကို မက်နေတာ လေး ငါးလခန့်ပင်ရှိနေလေပြီ။

ကြာတော့ ညဘက်တွေမှာ ဆို နှောင်း ကောင်းကောင်း ပင် အိပ်မပျော်တော့။ အိပ်ပျက်ညတွေ များ လာတာနဲ့ အတူပဲ နှောင်းရဲ့ မသိစိတ်ထဲမှာ စောင်းလှလင်လေးကို စွဲလမ်းတဲ့ စိတ်က ပိုပိုကြီးထွား လာရသည်။ ။ သူ့ရဲ့ စောင်းသံစဉ်လေးကို နားထောင်ရတာကို နှောင်း မက်မောလာသည်။ ။ စောင်းတီးခတ်ကာ သီချင်း ဆိုပြီးနေသည့် သူ့မျက်နှာလေးကို ကြည့်ရတာ နှောင်း ကြည်နူးမိသည်။ ။ သူတစ်ကိုယ်လုံး သွေးတို့ ဖြင့် ရွှဲစိုသွားသည့် အချိန်မျိုးဆိုလျှင် နှောင်းရင်တွေ ကွဲထွက်သွားတော့ မတတ်ပင် နာကျင်ရသည်။ ။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အိပ်ပျက်ရတွေ များ လာတော့ နှောင်း ကျန်းမာရေးက ချို့တဲ့ လာရသည်။ ။ ရင်တွေ တလှုပ်လှုပ်တုန်ပြီး မကြာခဏ မူးနေတတ်သည်။ ။ မေမေ့ကို နှောင်း အိပ်မက်အကြောင်း ပြောပြဖြစ်တော့ မေမေကတော့ လူကြီးပီပီ နှောင်း စိတ်စွဲလွန်းလို့ မက်တာ ဖြစ်ကြောင်း

နဲ့ အိပ်မက်ဟာ အိပ်မက်သာ ဖြစ်တာကြောင့် အစွဲအလမ်း မထားဖို့ အိပ်ခါနီးသေချာ ဘုရားကန်တော့ အိပ်ဖို့ ပဲ မှာ ရှာသည်။ သို့ပေမဲ့ ဒီစောင်းလုလင်လေး အပေါ် စွဲလမ်းနေမိသည့် နှောင်းရဲ့ စိတ်ကို နှောင်းသာလျှင် အသိဆုံးပင်မလား။

တစ်ရက် ...

နှောင်းရဲ့ ဘဝကို တစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းလဲမှုတွေ ဖြစ်လာရန် အစပျိုးလာသည့်နေ့။ ထိုနေ့က နှောင်း အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း ဝတ်ရည်က သူတို့ ရွာကို အလည်အပတ် ပြန်ကြမှာ မို့ နှောင်းကိုပါ သူနှင့်အတူ လိုက်ခဲ့ဖို့ လာခေါ်သည်။

"နှောင်းရေ ငါတို့ နောက်တစ်ပတ်ကျရင် ရွာကို အလည်ပြန်ကြမလို့ နင်ပါ လိုက်ခဲ့ပါလား သူငယ်ချင်းရယ် ငါတို့ ရွာက အရမ်း သာယာတယ် နှောင်းရဲ့ နင့်ကိုကြည့်ရတာ ခုတလော လန်းလန်းဆန်းဆန်း မရှိလိုက်တာဟယ် ရွာမှာ လေကောင်းလေသန့်ရှူရင်း ငါတို့ ရွာရဲ့ အလှအပတွေ နင့်ကို ငါလိုက်ပြမယ် လိုက်ခဲ့ပါလား နှောင်းရယ်နော်"

"မလိုက်တော့ပါဘူး ဝတ်ရည်ရယ် ငါဘယ်မှ သွားချင်စိတ်မရှိဘူး ဖြစ်နေတယ်ဟ နောက်မှ လိုက်ခဲ့ပါမယ် သူငယ်ချင်းရယ် နော်"

"ဟာ နင်ကလည်း ငါတို့ က တစ်ခါတလေမှ ရွာကို ပြန်ဖြစ်ကြတာဟ နောက်ဆို ပြန်ဖြစ်ဖို့ ဆိုတာ အဝေးကြီး လိုသေးတာကို လိုက်ခဲ့ပါ နှောင်းရယ်နော် ဟိုရောက်ရင် နင်ပျော်သွားမှာ နှောင်းရဲ့ ငါတို့ ရွာက တကယ်ကို သာယာပြီး အရမ်းကိုလှတာဟ"

"ဟုတ်သားပဲ သမီးလေးရယ် ခုတလော မေ့သမီးလေး ကြည့်ရတာ မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်အပြောင်းအလဲလေး ဖြစ်သွားအောင် ဝတ်ရည်နဲ့ သူ့ရွာကို အလည် လိုက်သွားပါလား သမီးရယ် ဝတ်ရည်တို့ သုံးပန်လှရွာက

အရမ်းသာယာတယ်လို့ မေမေလည်း ကြားဖူးတယ် သမီးလေးရဲ့ မေ့သမီးလေး ပျော်မှာ ပါကွယ် နော်"

မေမေကပါ ထိုသို့ ဝင်ပြောလာတော့ ဝတ်ရည်တို့ ရွာကို စိတ်ပြေလက်ပျောက် အလည်လိုက်သွားဖို့ နှောင်း ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ မေမေကတော့ ခုတလော မရွှင်မလန်းနှင့် အမြဲ ငြိမ်နေတတ်သည့် နှောင်းတစ်ယောက် ဝတ်ရည်နှင့် လိုက်မည်ဟု ပြောလာတော့ နှောင်း စိတ်ပင်ပန်းနေတာတွေ ပြေပျောက် သွားတော့မယ် ဆိုပြီး ဝမ်းသာ နေရှာသည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကပင် နှောင်းဘဝကို ပြောင်းလဲသွားစေမည် ဆိုတာကိုသာ မေမေသိခဲ့လျှင် ထိုသုံးပန်လှရွာသို့ နှောင်းလိုက်သွားဖို့ ခွင့်ပြုပါမည်လော။

"သုံးပန်လှရွာ"တဲ့ ။ ဝတ်ရည်ပြောသလိုပဲ ရွာလေးက တကယ့်ကို အေးချမ်းပြီး သာယာကာ နေချင်စဖွယ် ကောင်းလွန်း လှသည်။ သို့ပေမဲ့ ထူးဆန်းတာက ဒီရွာလေးကို ခြေချလိုက်တာနဲ့ နှောင်းရင်ထဲမှာ အမည်မဖော်နိုင်တဲ့ ခံစားချက် တစ်ခုကို ခံစားလိုက် ရလေသည်။ လွမ်းဆွေးသလိုလို နာကျင်သလိုလို ဝမ်းနည်းသလိုလိုနှင့် ဘာမှန်းမသိ ရေရေရာရာ ခေါင်းစဉ်တပ်လို့ မရတဲ့ ခံစားချက်မျိုးပင်။ ပြီးတော့ ဒီနေရာ ဒီပတ်ဝန်းကျင် နှောင်းတစ်ခါမှ မရောက်ဘူးပါပဲ ဒီမြေ ဒီရေ ဒီပတ်ဝန်းကျင်တွေဟာ နှောင်းနဲ့ အလိုလို ရင်းနှီးနေသလိုပင်။

"ဘယ်လိုလဲနှောင်း ငါတို့ ရွာလေး အရမ်း သာယာတယ် မလား"